

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXVI, številka 613 datum 6. 11. 2022

OB ZAHVALNI NEDELJI ...

Deležni smo čudovitih dni, ko se narava obdaja v prelepe jesenske barve. S svojih vrtov in polj z veseljem in hvaležnostjo pospravljamo pridelke. Tudi to nam pravi, da je prav, da se Bogu zahvalimo za vse podarjeno. Pri vsaki sv. maši se v evharistični daritvi Bogu zahvaljujemo za vse darove, ki jih prejemo, posebna priložnost za zahvaljevanje pa je tudi zahvalna nedelja. V času, ki ga zaznamujeta materializem in potrošniška miselnost, ko se marsikdaj človeku na prvi pogled zdi, da lahko vsako stvar kupi, kakor da misel na hvaležnost stopa v ozadje. Kdaj se komu celo postavi vprašanje, komu naj se sploh zahvali. Pred Bogom človek ne pokaže svoje veličine po tem, kar ima, tudi ne s svojimi sposobnostmi. Pred Bogom najprej šteje, če smo sposobni izstopiti iz samega sebe in se podati na pot k bližnjemu. Zato papež Frančišek pravi, da je edina revolucija, ki lahko spremeni svet, sposobnost služenja. Takrat ko je človek sposoben sebe samega dati na razpolago, je to največji in najdragocenejši dar. Ljubezni, velikodušnosti, dobrote in še marsičesa, kar imamo za vrednote, ni mogoče meriti s količinskimi merami, pri tem gre za bogastvo srca. In to bogastvo presega vse materialno, vidno in merljivo. Naša pozornost do ljudi, ki so v stiski, in velikodušnost do pomoči potrebnih naj bosta zato vedno pristni in zato odraz dogajanja v naši notranjosti – naše vere.

Na zahvalno nedeljo vsak od nas čuti, da imamo marsikaj, za kar gre zahvala Bogu. Ne le za sadove zemlje, ki so naš vsakodnevni kruh za telesno življenje, so še mnoge druge stvari, ki se nam sicer zdijo kdaj same po sebi umevne in premalokrat pomislimo, da so tudi to Božji darovi, za katere je še kako prav, da se Bogu zahvalimo.

Kot pastir krajevne Cerkve izrekam zahvalo najprej vsem vam, bratje duhovniki, ki ste vsak dan v službi oznanjevanja in se nesebično razdajate za vam zaupana občestva. Hvala vsem, ki kljub starosti in bolezni pomagate pri pastoralnem delu, ko na vsakem koraku občutimo pomanjkanje delavcev v Gospodovem vinogradu. Hvala vam, stalni diakoni, za vaše služenje in navzočnost v naših občestvih. Hvala vam,

redovnice in redovniki, da s svojim življenjem po evangeliju pričujete o bogastvu Božjega kraljestva med nami. Hvala vsem vam, dragi sodelavci po župnijah naše nadškofije: katehistinje in kateheti, člani ŽPS in GS, cerkveni ključarji, pevci, člani molitvenih skupin, ministranti, bralci beril, vsi, ki čistite in krasite naše cerkve. Hvala župnijskim gospodinjam in vsem, ki skrbite za dostojno življenje dušnih pastirjev. Hvala vsem, ki na kakršen koli način sodelujete, da so naša občestva živa in so znamenje Božje navzočnosti med nami.

Hvala vsem vernikom, ki velikodušno darujete za sv. maše po različnih namenih, hvala za vse darove ob nabirkah in ob drugih priložnostih, za vse vaše darove in prispevke za potrebe župnijskih skupnosti. Brez teh bi ne mogli obnavljati in vzdrževati naših cerkva, na katere smo tako ponosni. Hvala za vse darove, ki jih namenjate za delovanje nadškofije, brez teh darov ne bi mogli izpolnjevati svojega poslanstva. Prav tako hvala za vaš čut in vaše prispevke za misijone. Hvaležen sem za vašo duhovno, molitveno podporo, ki jo čutim na vsakem koraku, za vse vaše molitve, dobra dela in mašne daritve, s katerimi naše skupno delo in prizadevanja dan za dnem izročate Bogu in Materi Mariji.

Ob tej zahvali želim, da bi vsak izmed nas na dar ljubezni znal odgovoriti s poživljeno osebno ljubeznijo. To pomeni, da znamo preraščati sebe in se podati na pot k drugemu, mu biti v oporo, mu odpustiti, odstopiti. S tem začnemo pisati nov list osebne zgodovine, zaznamovan z dobroto in ljubeznijo. Naj bo Gospod, ki je Ljubezen, naša skupna pot!

Msgr. Alojzij Cvikel DJ, nadškof metropolit

Pon., 7. 11. Engelbert	Ob 17. uri za + Elizabeto Tinče
Tor., 8. 11. Bogomir	Ob 17. uri za + Duška Urana in vse + Uranove ter Giuseppeja Pina Palazza
Sre. 9. 11. Posv. lat. bazilike	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 10. 11. Leon Veliki	Ob 17. uri za + Bogdana Jamnika
Pet., 11. 11. Martin	Ob 17. uri za + Andreja Gregla
Sob., 12. 11. Jozafat Kunčevič	Ob 17. uri za vse + Vetušekove
Ned., 13. 11. 33. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Lešnikove starše: Albino in Franca</i>

- NOVI MINISTRANTI ... vabljeni na srečanje v četrtek, 10. 11., ob 15.45. Dobimo se v cerkvi!
- SODELAVCI ŽUPNIJSKE KARITAS ... vabljeni v četrtek, 10. 11., k večerni daritvi – sv. maši in srečanju po maši.
- ČLANI ŽUPNIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA ... vabljeni v soboto, 12. 11., k večerni daritvi – sv. maši in načrtovanju pastoralnega dela po maši.

Pon., 14. 11. Lovrenc Irski	Ob 17. uri za + Daniela Frica, žive in + sorodnike ter + starše: Jožefo in Gregorja Miklavca, 3 brate in 3 sestre
Tor., 15. 11. Albert Veliki	Ob 17. uri za + Elizabeto Tinče
Sre., 16. 11. Marjeta Škotska	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet, 17. 11. Elizabeta Ogrska	Ob 17. uri za + Ljudmilo Pušnik
Pet., 18. 10. Posv. baz. sv. Petra in Pavla	Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji na čast ... za dušno in telesno zdravje
Sob., 19. 11. Matilda	Ob 17. uri za + Franca Pogača in sorodnike
Ned., 20. 11. JEZUS KRISTUS, KRALJ VESOLJSTVA	Ob 8. uri predstavitev pripravnikov na sv. birmo in dodelitev duhovnih botrov za + Izabelo in Jožefa Miklavca, sina Jožefa in Janeza ter vse + Kralove <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na čast sv. Antonu Padovanskemu za zdravje v družini</i>

Zakaj gremo k nedeljski maši lahko že v soboto zvečer?

*Dejstvo, da se v bizantinskem obredu povabilo še danes vsak dan moli na začetku večernic, in razvoj molitve zahodnih cerkva nam razkrivata, da **vigilija na predvečer nedelje izhaja iz starodavnega običaja, s katerim so v judovsko-krščanskem okolju obredno pozdravljali svetlobo***

To pomeni, da **sobotni večer** sam po sebi že stoletja velja za **začetek nedelje** in da je **njegovo praznovanje pomembnejše od večernic naslednjega dne.**

Reforma Pavla VI. nas je z obnovitvijo tega starodavnega običaja vrnila k izvorom, ko se je nedelja začela z obhajanjem večernic. Prav zato ustaljena navada, v skladu s katero **obhajanje evharistije v soboto zvečer velja za predpraznično**, ni zgolj zgrešena sama po sebi, ampak povzroča zmedo. Namen reforme namreč ni bil

preimenovati sobotni večer v prvi nedeljski večer, pač pa **vrnitev k "starodavnemu obredu" rimske cerkve in zahodnih cerkva, po katerem to obhajanje zaznamuje slovesni začetek nedelje.** Kljub nasprotovanju nekaterih poznavalcev molitvenega bogoslužja, se je treba strinjati s tem, kar trdi liturgist Mario Righetti (*Manuale di storia liturgica*, zv. II, str. 831–832).

Spoštovanje nedelje ... Začetek slovesnega praznovanja od večera do večera najdemo v Tretji Mojzesovi knjigi (23,32), ko Mojzes Izraelcem naroča, naj spoštujejo soboto od večera prejšnjega dne do večera naslednjega dne, torej od petka do sobotnega večera. To je mogoče preveriti od konca zgodbe o Kristusovem trpljenju dalje pri vseh štirih evangelistih, ki pravijo, da se odslej prvi žarki sobote kažejo na koncu te pashalne vigilije (gr. *paraskevé*), ko je bil Gospod pokopan. Cerkev je to hebrejsko zapoved sprejela in potrdila ter jo seveda povezala z nedeljo, zaradi česar je laodicejski koncil (4. stoletje) določil, da se **nedelja spoštuje od sobotnega do nedeljskega večera**. Ta način praznovanja nedelje se je obdržal stoletja, o čemer pričujeta tako Teodolf (*Capitula*, 24) kot Amalario (*De officiis ecclesiae*, IV, 7). Sobotne večernice so zato še vedno del nočnega bogoslužja, ki uvaja nedeljski bogoslužni dan. Eno od različic najdemo v pravilu sv. Benedikta (9. stoletje), ki predpisuje obhajanje večernic in nato obed večerje še pri dnevni svetlobi. V istem obdobju je benediktinsko določbo sprejelo tudi veliko škofijskih duhovnikov.

Prvi večer pomembnejši od drugega ... Druga razlaga, ki jo ponuja Righetti, pri čemer se opira na tradicijo, je, da primerja izraz (še vedno iz 9. stoletja) *druge večernice*, saj je takrat veljalo za neprimerno, če bi se dan velikega praznovanja sklenil z večernicami med tednom. Ob tem sem pomislil, da je tudi zahodni svet običajno ohranil večernice kot prehod iz enega dne v drugega, in sicer na način, za katerega smo zgoraj videli, da še danes obstaja v bizantinski tradiciji.

Po navedbah Righetija je bil **prvi večer v najstarejšem bogoslužnem kontekstu pomembnejši od drugega, s katerim se konča obhajanje danega dne.**

Obhajanje sobotnega večera zaradi praktičnih razlogov, povezanih z delom, ni bilo mogoče, zato je drugi nedeljski večer postal čedalje pomembnejši. Kljub temu pa je Škofovski ceremonial v drugem tisočletju še naprej dajal večji pomen prvemu večeru.

Prva pričevanja o uporabi prvih večernic po nedeljskem vzoru ob velikih praznikih so iz konca 9. stoletja, kar je vedno ostalo v veljavi v zahodnih cerkvah in še vedno ostaja v molitvenem bogoslužju Pavla VI.

<https://si.aleteia.org/2018/06/02/zakaj-gremo-k-nedeljski-masi-lahko-ze-v-soboto-zvecer/>